

Energiklagenemnda

Energiklagenemndas avgjørelse 30. april 2025

Sak: 2025/0305

Klager: [REDACTED]

Klagemotpart: Vevig AS

Saken gjelder: Uenighet om tariffing

Saken gjelder klage over vedtak fattet av Reguleringsmyndigheten for energi (RME) 16. desember 2024 i uenighetssak mellom nettkunden [REDACTED] og nettselskapet Vevig AS om hvorvidt nettselskapets hadde beregnet nettkundens fastledd for ordinære uttak i distribusjonsnettet, såkalt nettleie, i tråd med kravene i forskrift om kontroll av nettvirksomhet (nå «forskrift for omsetningskonsesjonærer») § 14-2. I vedtaket slo RME fast at Vevig AS hadde beregnet kundens fastledd i tråd med forskriften. Energiklagenemnda opprettholdt RMEs vedtak.

Energiklagenemndas medlemmer:

Nemndsmedlemmene Helle Grønli, Tormod Anders Sletten og Morten Sundt.

1 Sakens bakgrunn

- (1) Reguleringsmyndigheten for energi (heretter «RME») fattet den 16. desember 2024 vedtak om at nettselskapet Vevig AS (heretter «nettselskapet» eller «Vevig») hadde utformet fastleddet til [REDACTED] (heretter «klager») i tråd med forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 tredje ledd første og annet punktum.
- (2) Klager brakte saken inn for RME som en uenighetssak den 7. desember 2022. Bakgrunnen for saken var nettselskapets endrede tariff ved overgang til ny nettleiemodell 1. juli 2022. Nettselskapet benytter tilnærningen «målt effekt» for beregning av fastleddet, hvor det tas utgangspunkt i kundens høyest målte effekttopp i løpet av et døgn. Kunden blir så plassert i et kapasitetstrinn basert på gjennomsnittet av kundens tre høyeste effekttopper. Klager har et lavt samlet månedlig forbruk av strøm på hytta, og mener nettleien har blitt uforholdsmessig høy. Klager anslår at nettleien vil øke fra om lag 4000 kroner til over 10 000 kroner per år.
- (3) I brev 12. desember 2022 ba RME nettselskapet om informasjon i saken.
- (4) Nettselskapet sendte sine kommentarer til klagen ved brev datert 22. desember 2022.
- (5) Klager sendte ytterligere merknader i saken i brev 4. januar, 22. mai, og 27. november 2023, samt 22. august, 29. august, 9. oktober og 11. november 2024.

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

- (6) RME sendte varsel om vedtak 21. november 2024. RMEs foreløpige vurdering var at nettselskapet hadde beregnet fastleddet i tråd med forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2.
- (7) Klager sendte merknader til varsel om vedtak ved e-post den 4. desember 2024.
- (8) RME fattet vedtak i saken den 16. desember 2024 med følgende konklusjon:

«1. Vevig AS har differensiert fastleddet til [REDAKTERT] på grunnlag av kundens etterspørsel etter effekt, i tråd med forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2.

2. Vevig AS har utformet fastleddet slik at [REDAKTERT] «dekker en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet», i tråd med forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 tredje ledd første punktum.»
- (9) Klager påklaget vedtaket den 19. desember 2024. Nettselskapet ble orientert om klagen den 9. januar 2025.
- (10) RME vurderte klagen, men konkluderte med at den ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker av 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33.
- (11) RME sendte klagen og sakens dokumenter til Energiklagenemnda 18. februar 2025.
- (12) Klageren og klagemotparten fikk i brev 24. februar 2025 informasjon om saksgangen for Energiklagenemnda samt informasjon om mulighet til å kommentere RMEs innstilling i saken eller gi andre merknader. Det har ikke kommet inn flere merknader i saken.
- (13) Energiklagenemnda avholdt nemndsmøte i saken 30. april 2025.

2 Reguleringsmyndigheten for energis vedtak

- (14) I vedtaket datert 16. desember 2024 redegjør RME innledningsvis for sakens historikk og partenes anførsler. Deretter vurderer RME om 1) nettselskapet har differensiert fastleddet på grunnlag av kundens etterspørsel etter effekt og 2) om nettselskapet har utformet fastleddet slik at kunden dekker en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet.
- (15) RME viser til forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 tredje ledd annet punktum. Ordlyden «[...] skal differensieres på grunnlag av kundens etterspørsel etter effekt», gir ifølge RME anvisning om at kunden skal kunne påvirke sitt eget fastledd og at nettselskapet ikke kan ha samme fastledd for alle nettkundene uavhengig av deres behov for effekt. Begrepet «etterspørsel etter effekt» betyr i denne sammenheng «kundens behov for nettkapasitet», altså hvor mye kapasitet kunden tar eller kan ta ut på en gang og derigjennom hvilken påvirkning kundens behov har eller kan ha på strømmettet.
- (16) Deretter viser RME til at formålet med å differensiere fastleddet basert på etterspørsel etter effekt er å utnytte strømmettet bedre, ved å unngå for høyt strømforbruk til samme tid. Den nye nettleiemodellen innebærer derfor at en har gått fra en volumbasert til en kapasitetsbasert nettleie, for å gi nettkundene insentiv til å jevne ut forbruket og dermed redusere effekttoppene og maksbelastningen i nettet. Begrunnelsen for at man ønsker å gi kundene et slikt insentiv er at nettet må bygges ut ytterligere når mange bruker mye strøm på én gang. Strømmettet må være dimensjonert for å kunne håndtere de timene i

året hvor den samtidige etterspørselen etter effekt er størst, de såkalte makslasttimene. Dersom forbruket fordeles mer jevnt utover døgnet reduseres behovet for kostbart strømnnett som fører til inngrep i norsk natur. Dette vil også bidra til å holde nettleien lavere og kommer dermed alle nettkunder til gode.

- (17) Det vises til at nettselskapene selv er ansvarlige for å fastsette tariffer, jf. «forskrift om nettregulering og energimarkedet» (heretter «NEM») § 4-6 andre ledd første punktum. Energiloven med tilhørende forskrifter oppstiller likevel krav og begrensninger for hvordan nettselskapene kan fastsette og utforme tariffene. RMEs innteksregulering setter et tak på hvor mye nettselskapene kan hente inn i tariffinntekter fra sine kunder, og sørger for at nettselskap over tid ikke henter inn mer enn dette. RMEs regulering av nettselskapenes inntekter ble ikke endret med innføringen av ny nettleiemodell. Kravene til utforming og differensiering i NEM § 4-6 tilsvarer tarifføringsprinsippene i forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 13-1 bokstav d) og e). Nettselskap må også hensynta de øvrige tarifføringsprinsippene i § 13-1.
- (18) Ved innføring av ny nettleiemodell fikk nettselskapene frihet til å fastsette en modell som sørger for at fastleddet er «differensiert på grunnlag av kundens etterspørsel etter effekt», i tråd med § 14-2 tredje ledd annet punktum. RME skisserte tre alternative hovedtilnærminger som nettselskapene kunne ta i bruk, og som RME mente ville oppfylle kravet om å differensiere fastleddet på grunnlag av kundens etterspørsel etter effekt. Målt effekt (døgnmaks), der kundens daglige forbrukstopp avgjør hvor mye av nettselskapets faste kostnader kunden skal dekke, var et av disse alternativene. De fleste nettselskap har valgt en variant av dette, men der effektetterspørselen er beregnet basert på et gjennomsnitt av kundens døgnmaks for flere dager over en periode. RME viser til at Energiklagenemnda har stadfestet at gjennomsnittet av tre døgnmakser reflekterer den enkelte kundes reelle lastpåvirkning på strømnettet og at en slik trinnmodell derfor kan være et mål på «kundens etterspørsel etter effekt», som er i tråd med § 14-2 tredje ledd annet punktum. Det vises til at nemnda mente at en slik tilnærming er egnet til å ivareta formålet om at nettleien skal reflektere kostnadsstrukturen i nettet.
- (19) RME understreker at tarifføringsprinsippene ikke er absolutte krav. Etter § 13-1 bokstav d) skal tariffene «i størst mulig grad» gi signaler om effektiv utnyttelse og effektiv utvikling av nettet. RME mener at nettselskapene kan avstemme tarifføringsprinsippene mot hverandre, og foreta en avveining mot hensynet til å ha forståelige og forutsigbare tariffer. Videre mener RME at det vil være vanskelig å utforme tariffer som gir hver enkelt kunde konkrete og kundetilpassede signaler om effektiv utnyttelse og utvikling av nettet til enhver tid. Det ligger i tariffers natur, ettersom de fastsettes på gruppenivå. RME kan ikke se at Vevigs tariffmodell er utformet på en måte som er i strid med tarifføringsprinsippet i § 13-1 bokstav d).
- (20) Etter RMEs vurdering utgjør tilnærmingen til Vevig en «differensiering på grunnlag av kundens etterspørsel etter effekt» i tråd med forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 tredje ledd annet punktum. Når fastleddet er differensiert «på grunnlag av kundens etterspørsel etter effekt», vil tariffen også gi signaler om «effektiv utnyttelse og effektiv utvikling av nettet». RME fremhever at de ikke ville åpnet for at den tilnærmingen Vevig og flere andre nettselskap har tatt i bruk dersom de mente en slik tilnærming var i strid med tarifføringsprinsippene.

- (21) RMEs konklusjon er at Vevig gjennom sin trinnmodell har differensiert fastleddet «på grunnlag av kundens etterspørsel etter effekt», i tråd med forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 tredje ledd annet punktum.
- (22) RME viser så til forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 tredje ledd første punktum, hvor det fremgår at «*[f]astleddet skal utformes slik at kunden dekker en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet.*» RME viser til at dette er ment å være en sikkerhetsventil, slik at nettselskap ikke kan utforme sine tariffer slik at en nettkunde eller kundegruppe dekker en urimelig andel. Dette henger sammen med prinsippene for utforming av punkttariffer, jf. § 13-1. Det følger av § 13-1 bokstav e og j at tariffene kan være differensiert «[...] etter objektive og kontrollerbare kriterier basert på relevante nettforhold», men at nettselskap skal utforme sine tariffer slik at de «reflekterer kostnadsstrukturen i nettet». Det betyr at nettselskapene kan dele kundene inn i tariffgrupper basert på relevante nettforhold og tilby de forskjellige tariffgruppene ulike tariff, gitt at inndelingen gjør at tariffene til hver kundegruppe er kostnadsreflekterende og at like kunder har lik tariff.
- (23) Vevig har valgt å ha lik tariff for alle privatkunder. Det betyr at privatkunder med like høye effekttopper, vil få samme fastledd. RME mener at dette er i tråd med de ovenfornevnte prinsipper for utforming av punkttariffer. Kunden mener at fastleddet på de laveste trinnene i Vevigs tariffmodell må være lavere for å gi kundene et insentiv til å flytte forbruket sitt. RME bemerker at størstedelen av nettselskapenes kostnader er faste kostnader som ikke faller bort eller reduseres ved lavt forbruk. Det har en kostnad å være tilknyttet nettet, og en rimelig kostnadsfordeling må medføre at også kunder med lavt forbruk dekker sin andel av de faste kostnadene i nettet.
- (24) Slik RME ser det, er det klart at fastleddet på de laveste trinnene i Vevigs tariffmodell ikke gjør at disse kundene dekker mer enn en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet. RME viser til at Energiklagenemnda i en uenighetssak om det samme mellom BKK og en kunde, sa at det ikke var grunnlag for å slå fast at trinnmodellen til BKK var i strid med § 14-2 tredje ledd første eller annet punktum eller at en slik modell prinsipielt er i strid med kravene i forskriftens § 13-1. BKKs trinnmodell var likt utformet som den Vevig benytter. BKK benyttet også gjennomsnittet av kundens tre høyeste døgnmakser til å fastsette kundens fastledd etter trinnmodellen.
- (25) RMEs vurdering er at Vevig har utformet fastleddet i tråd med regelverket. RME understreker at utformingen Vevig har valgt er en variant av en av modellene RME selv har foreslått. RME mener for øvrig at Vevigs tariffing av privatkunder ivaretar de hensyn og formål som ble vektlagt ved innføringen av en ny nettleiemodell.
- (26) RME viser til at nettselskapenes inntekter er regulert. Innføringen av en ny nettleiemodell endret kun hvordan de ulike nettkundene bidro til dekning av Vevigs tillatte inntekt, jf. forskrift om kontroll av nettvirksomhet §§ 7-1 og 7-4. Det betyr at den enkelte kunde kan ha fått endret nettleie som følge av ny nettleiemodell, men kundenes nettleie i sum, altså Vevigs samlede tariffinntekter, ikke er påvirket av den nye nettleiestrukturen. Videre pekes det på at Vevig i en periode har hatt tariffer som er for lave, slik at de ikke har fått dekket kostnadene sine. De måtte derfor øke tariffene for å styre «mer- og mindreinntekt» mot null.

3 Partenes anførsler

3.1 Klagers anførsler

- (27) Klager har i det vesentlige anført:
- (28) Klager er ikke enig med RMEs vedtak. Klager er av den formening at RME benytter feil lovhenvvisning og tolker regelverket for snevert. Videre mener klager at RME ikke har tatt hensyn til alle relevante rettskilder, deriblant egne rapporter. Klager er av den oppfatning at RME behandler feil problemstilling ved å vurdere klagen ut fra om nettselskapet har satt riktig trinnmodell for differensiering. Det klageinstansen [nemnda forstår det som at klager her sikter til RME] skal behandle er ifølge klager den økonomiske side av fastleddet og om den er satt ut ifra at den motiverer kunden, jf. § 13-1 d) om at «tariffene skal utformes slik at de i størst mulig grad gir signaler om effektiv utnyttelse og effektiv utvikling av nettet» og bokstav j om at «tariffene skal utformes slik at de reflekterer kostnadsstrukturen i nettet».
- (29) Klager anfører at nettselskapets trinn-system (fastleddet) er i strid med § 13-1 bokstavene d og j. Det er ifølge klager ikke utformet slik at den gir signaler om effektiv utnyttelse og effektiv utvikling av nettet. Det er ifølge klager feil når RME utfyllende drøfter om tariffen er utformet slik at den reflekterer kostnadsstrukturen i nettet. Som påpekt har ikke klager anført at dette er feil, men derimot hevder klager at slik kostnadsstrukturen er laget, gir den ikke en effektiv utnytting av nettet.
- (30) Det er videre feil, etter klagers syn, når RME under samme kapittel bemerker at størstedelen av nettselskapenes kostnader er faste kostnader som ikke faller bort eller reduseres ved lavt forbruk og at også kunder med lavt forbruk dekker sin andel av de faste kostnadene i nettet. Klager minner om Energiklagenemndas avgjørelse fra 4. september 2024 i sak nr. 2024/1027, hvor nemnda under punkt 50 fremhever synspunkter knyttet til kostnader i nettet og at det må gjøres en konkret vurdering av om utformingen av fastleddet får urimelig utslag for enkeltkunder eller kundegrupper. I lys av nemndas uttalelse må derfor RME uttale seg om klager i sin egenskap som enkeltkunde har fått et urimelig utslag eller ikke. Dette er kjernen i klagen. Det er ifølge klager feil når RME i sitt vedtak behandler hva som er generelt og ikke hvordan trinnene slår ut for klager isolert.
- (31) Klager viser til at RME begrunner sitt vedtak med at det vil være vanskelig å utforme tariffen som gir hver enkelt kunde konkrete og kundetilpassede signaler om effektiv utnyttelse på gruppenivå. Dette mener klager står i direkte motsetning til Energiklagenemndas uttalelse i den nevnte avgjørelsens avsnitt 51: «Selv om det skulle være mulig med tilgjengelig teknologi å utforme fastleddet individuelt for hver nettkunde [...]». Klager er av den oppfatning at nettselskapene kan og bør utforme fastleddet på en slik måte at det fanger opp slike urimelige tilfeller som klager gjør gjeldende. Dette vil ifølge klager være i tråd med § 13-1 bokstav i, hvor det står at den enkelte boenhet og fritidsbolig skal måles og avregnes for seg. Det er klagers oppfatning at dette vil være en «vinn-vinn-mulighet», da det motiverer klager til å belaste nettet mindre og dermed redusere nettselskapets investeringer i økt kapasitet.
- (32) Klager erkjenner at nettselskapene kan ha en avkastning på sine investeringer. RME nevner i RME rapport nr. 6 2024 punkt 5.1., seks-syv prosent per år. I samme rapport nevner RME at avkastningen skal dekke finanskostnader og avkastning på egenkapitalen. Klager har allerede bemerket at nettselskapet har tatt ut et stort utbytte som ikke står i

forhold til egenkapitalen. For klagen har disponering av avkastning en viss relevans. Kundene skal ta sin del av kostnadene med nettet, men skal kunden også godta at avkastningen gis som utbytte til eiere (i det vesentlige stat og kommune), eller skal avkastningen reinvesteres? Klager anfører at han tar en større del av kostnadene i nettet enn det § 13-1 bokstav j skulle tilsi.

- (33) Videre mener klager det er feil når RME konkluderer med at nettselskapets differensiering er forskriftsmessig. Etter klagers syn er det ikke mulig å fastsette klagers, eller øvrige kunders etterspørsel, ved kun å benytte seg av tre topper over tre timer. Dette utgjør 0,5 prosent av tiden i løpet av en måned og er ifølge klager for kort. Etter klagers syn ville antagelig 10-15 prosent av tiden være mer realistisk.
- (34) Klager viser til at RME uttaler at «effektetterspørselen er beregnet basert på et gjennomsnitt av kundens døgnmaks for flere dager over en periode». Dette er ifølge klager feil eller i beste fall unyansert. Beregningen skjer på de tre høyeste timene uavhengig av antall dager. For klager skjer beregningen oftest over samme døgn når el-bilen lader over natten og trekker seks kWh per time, hvilket er det lavest mulige ladenivået. Hadde nettselskapet valgt å måle over flere dager ville klager med størst sannsynlighet bli belastet på et lavere trinn, eller i alle fall hatt motivasjon til å lade på en tid hvor belastningen var mindre på nettet.
- (35) Etter klagers syn passer ikke modellen med kundenes krav. Det vises til at 98 prosent av alle nye biler som selges er el-biler, og disse har en helt annen bruk som ikke er hensyntatt i trinnmodellen. Slik fastleddet er bygd opp er det vanskelig og heller ikke motiverende å få ned belastningen på nettet i tråd med formålet. Slik fastleddet er bygget opp gir det i liten grad signaler om effektiv utnyttelse og effektiv utvikling av nettet. Hele formålet med den nye nettleien er å unngå topper i nettet, noe modellen til nettselskapet ikke gjør. RME har ikke vurdert § 13-1 bokstav d i forhold til § 14-2 slik de burde. Det er ifølge klager størst belastning i nettet om morgen og sen ettermiddag, og fastleddet burde tatt hensyn til dette, noe som er teknisk mulig.
- (36) Klager mener at RME burde fattet et vedtak i favør av klager basert på det de selv skriver under kapittel 5.1 side 4. RME har også konkludert med at § 13-1 bokstav d ikke er et absolutt krav. Klager vil hevde det motsatte. Nettselskapene kan ifølge klager ikke velge å sette til side krav i forskriften. Dagspressen er i dag opptatt av å skrive om hvordan nettet best kan utnyttes for ikke å måtte bygge ut unødvendig kapasitet. Klager hevder at § 13-1 bokstav d er et absolutt krav som skal hensyntas ved fastsetting av modellen for fastleddet.
- (37) Klager er innforstått med at Energiklagenemnda ikke har myndighet til å sette nye vilkår for trinnene i fastleddet. Det nemnda likevel kan gjøre er å sende et signal til RME om rimeligheten av fastleddets oppbygning. RME henviser i sitt vedtak til tidligere avgjørelser fra nemnda. Klager antar derfor at RME vil følge de føringer Energiklagenemnda gir når RME skal vurdere endringer i reguleringer/forskrifter i fremtiden.
- (38) Klager har i klagen 19. desember 2024 lagt ned følgende påstand, oppdatert ved merknader 22. januar 2025:

«1. Vedtaket fattet i sak 202222844-18 av RME oppheves.

2. Fastleddet er av Vevig AS satt for høyt for [REDACTED]
3. Vevig AS skal refundere til [REDACTED] innen 14 dager et beløp, fastsatt etter skjønn av Energiklagenemda. Prinsipalt NOK 5 873, subsidiært NOK 2 231.
4. [REDACTED] belastes på sin hytte i [REDACTED] kommune med det laveste trinnet i fastleddet frem til 1. juli 2030. Per i dag. NOK 220 per måned.
5. Om fastleddet bortfaller i perioden, eller endres i favør klager, skal [REDACTED] ha rett til å tre inn i den nye ordningen.»

- (39) I merknader 22. januar 2025 opplyser klager at fritidseiendommen er en mindre fjellhytte og at det derfor er naturlig at forbruket er lavere i perioden mai til og med september. Klager legger ved en oversikt over forbruk som viser at dette har ligget under 400 kWh per måned i denne perioden og likevel har fastleddet holdt seg på kroner 360 til 380 per måned. Klager vil fremheve at den høye kostnaden for fastleddet skyldes lading av el-bil, som medfører belastning om kvelden/natten en eller to ganger i måneden hvor belastning for nettet generelt er lavt. For eksempel viser tallene for juli 2023 og 2024 at det er betalt 3-4 ganger så høyt fastledd som energiledd. Klager mener dette viser at klager betaler en større andel for bruk av nettet enn det forbruket tilsier. Klager peker på at forbruket er 4-5 ganger høyere om vinteren enn mellom mai og september, uten at dette slår forholdsmessig ut for kostnaden for fastleddet. Eksempelvis er fastleddet for mai 2023 og 2024 (forbruk 300-400 kWh) tilnærmet likt desember de samme årene, det vil si kroner 361 for mai og kroner 462-486 for desember. Før introduksjonen av trinnsystemet for fastleddet var kostnaden fast rundt kroner 407 uavhengig av forbruket. Klager kan ikke se at modellen til nettselskapet treffer formålet med den nye nettleien. Et strømforbruk som under 400 kWh i måneden over flere måneder, burde ifølge klager blitt fanget opp av trinnsystemet og medført en betydelig lavere kostnad for kunden.
- (40) Klager vil påpeke at nettleien for bruk per kWh har økt mer enn inflasjonen skulle tilsi. Mens nettleien i juni 2021 utgjorde 33 øre, varierte den i desember 2024 mellom 39 og 50 øre avhengig av natt/ helg/dag. Dette vil si en økning på mellom 20 prosent og 50 prosent på under fire år.
- (41) Klager har nedlagt påstand om krav om refusjon i perioden juli 2022 og frem til i dag, og har vedlagt beregninger i denne forbindelse.
- (42) Klageinstansen må ifølge klager uttale seg om nivåene i trinnsatsen og når bruken skal slå inn. Er det for eksempel riktig at innslaget skal være mellom 0-2 kWh, eller høyere, for eksempel 0-5 kWh? Ifølge klager må også klageinstansen uttale seg om den finner det riktig at toppene skal måles ut fra kun tre timer, eller om gjennomsnittet for eksempel skal måles av de høyeste 30 timene i løpet av en måned.

3.2 Klagemotpartens anførsler

- (43) Klagemotparten har i det vesentlige anført:
- (44) I brev 12. desember 2022 bekrefter nettselskapet at kunden har fått en økning i nettleien etter overgang til ny tariffordning. Det opplyses at nettkunden kommer dårligere ut i den nye modellen på bakgrunn av hans høye effektuttak på noen få brukstimer i løpet av en måned. Nettselskapet viser til at det overordnede målet med å innføre den nye tariffmodellen var å stimulere til å fordele forbruket over flere timer for derved å kunne

utsette investeringer i nettet. I tillegg til endring av tariffmodell ble tariffene på generelt grunnlag justert opp i juli 2022. Det vises til at justeringen ble foretatt etter beregninger av tillatt inntekt med de parametere som var kjente for nettselskapet på det aktuelle tidspunktet. Nettselskapet opplyser å ha til intensjon å styre sin merinntekt/mindreinntekt imot null over år.

- (45) Vevigs tariffmodell består av to deler, et fastledd og et energiledd. Om lag 50 prosent av inntektene til nettselskapet faktureres over fastleddet i trinn som øker lineært med effektuttak per time. Effekttoppen til kunden blir fastsatt på bakgrunn av gjennomsnittet av de tre høyeste døgnverdiene per time for en måned. Energileddet er fastsatt i kroner per kWh der det gis en rabatt på kveld/natt og sommertid når nettet er lite belastet.
- (46) Nettselskapet mener at deres tariffmodell samsvarer med forskriften på alle punkt. Tariffen er lik for alle kunder med energiuttak under 100 000 kWh. Tariffmodellen er tilgjengeliggjort på deres nettside. Nettselskapet mener at klager er gjort kjent med hvordan nettselskapet beregner og fastsetter tariffene gjennom dialog og den informasjonen på nettsider og nettleiefaktura.

4 Reguleringsmyndigheten for energis innstilling

- (47) RME kan ikke se at klager har kommet med noen nye saksopplysninger eller anførsler, men vil likevel komme med et par bemerkninger til klagen.
- (48) Når det gjelder klagers anførsel om at RME har brukt feil rettsgrunnlag, understreker RME at forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 utgjør en særskilt regulering av hvordan tariffen for ordinære uttakskunder i distribusjonsnettet skal utformes. Det betyr at § 14-2 går foran de generelle kravene til utforming av tariffen etter §§ 13-1 og 13-2. RME må derfor ta utgangspunkt i § 14-2 når kunden faller innunder bestemmelsens anvendelsesområde. Tarifferingsprinsippene i § 13-1 vil tjene som tolkningsbidrag. Det vises til at den særskilte reguleringen av tariffing av uttakskunder i distribusjonsnettet og tarifferingsprinsippene, har eksistert side om side fra forskriften ble innført. Videre opplyses det at det ble tatt høyde for tarifferingsprinsippene da § 14-2 ble endret. RME kan ikke se at det er motstrid mellom tarifferingsprinsippene i § 13-1 og kravene til utforming av tariffen for ordinære uttak i distribusjonsnettet etter § 14-2.
- (49) Videre avviser RME at de har tolket rettsgrunnlaget feil. RME understreker at det de skal vurdere er hvorvidt nettselskapene har fastsatt en tariff som overholder kravene til utforming etter § 14-2, tolket i lys av tarifferingsprinsippene. Ettersom nettselskapets tariffmodell i denne saken oppfyller kravene, går ikke RME inn på om tariffen burde vært utformet annerledes.

5 Energiklagenemndas vurdering

- (50) Saken gjelder klage fra [REDACTED] (heretter «klager») på vedtak fattet av Reguleringsmyndigheten for energi (heretter «RME») den 16. desember 2024. I vedtaket besluttet RME at Vevig AS (heretter «nettselskapet») har beregnet klagers fastledd ordinære uttak i distribusjonsnettet (nettleie) i samsvar med forskrift 11. mars 1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffen (forskrift om kontroll av nettvirksomhet) § 14-2. Klager fastholder at nettselskapets tariffing ikke er i samsvar med forskriften.

- (51) Klager har opplyst at han eier en fjellhytte på ca. 85 kvadratmeter i [REDAKTERT] kommune, og denne hytta er utstyrt med elbillader. Klagers bil er opplyst å trekke 60 kWh ved lading, ved start fra 20 prosent batteri. Klager fordeler ladingen av bilen over to dager, det vil si om kvelden og tidlig morgen neste dag. Klager mener at han per i dag betaler en urimelig høy andel av kostnadene i nettet, i strid med tarifferingsprinsippene i forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 13-1. Klager viser til at nettselskapets tariffering slår feil ut for ham. Klager har opplyst at totalt forbruk av energi i 2023 og 2024 var ca. 8 000 kWh per år.
- (52) Energiklagenemnda behandler klager over enkeltvedtak truffet av RME med hjemmel i energiloven og naturgassloven, jf. forskrift om energiklagenemnda § 1. Det nemnda tar stilling til i denne saken er om nettselskapet har hjemmel til å benytte målt effekt (døgnmaks) ved beregning av nettleie for sine kunder og om tarifferingen medfører at klager betaler en urimelig andel av kostnadene i nettet. Eventuelle spørsmål om forskriftsendringer faller utenfor nemndas myndighetsområde.
- (53) For ordens skyld opplyser Energiklagenemnda at forskriften fra 1. februar 2025 har skiftet navn til forskrift om tariffer og rapporteringsplikt for omsetningskonsesjonærer (forskrift for omsetningskonsesjonærer). Det aktuelle innholdet i bestemmelsene er imidlertid ikke endret. I det følgende benytter nemnda forskriftens navn slik det lød på tidspunktet for klagen.
- (54) Nemnda viser til at ny nettleiemodell trådte i kraft 1. juli 2022. I denne saken er det opplyst at nettselskapet Vevigs fastledd for ordinære uttak i distribusjonsnettet (nettleie) i dag er basert på målt effekt (døgnmaks) og tar dermed utgangspunkt i kundens høyest målte effekttopp i løpet av et døgn. Nettselskapet beregner så et gjennomsnitt av kundens tre høyeste effekttopper (døgnmaks) i løpet av en måned, og basert på dette plasseres kunden inn i et kapasitetstrinn, som igjen avgjør størrelsen på kundens fastledd. Trinnene er som følger:

Trinn 1: 0-2 kW

Trinn 2: 2-5 kW

Trinn 3: 5-10 kW

Trinn 4: 10-15 kW

Trinn 5: 15-20 kW

Trinn 6: 20-25 kW

(...)

- (55) Energiklagenemnda bemerker først at tariffer etter forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 må være i samsvar med de generelle prinsippene for utforming av punkttariffer i § 13-1. Prinsippene skal sikre at alle som ønsker det får markedsadgang på like vilkår, samt bidra til effektiv utnyttelse og utvikling av nettet. Bestemmelsen lød slik på tidspunktet for klagen:

«Alle nettselskapene er ansvarlige for at det utarbeides tariffer som er punktbaserte etter følgende prinsipper:

- a. tariffene skal refereres tilknytningspunktene.*
 - b. avtale med nettselskapet i tilknytningspunktet skal gi adgang til hele nettsystemet og kraftmarkedet.*
 - c. nettselskapet plikter å tilby alle som etterspør nettjenester ikke-diskriminerende og objektive punkttariffer og vilkår.*
 - d. tariffene skal utformes slik at de i størst mulig grad gir signaler om effektiv utnyttelse og effektiv utvikling av nettet.*
 - e. tariffene kan differensieres etter objektive og kontrollerbare kriterier basert på relevante nettforhold.*
 - f. tariffene skal fastsettes uavhengig av avtaler om kraftkjøp/kraftsalg.*
 - g. tariffene skal gi nettselskapet inntekter til dekning av kostnader innenfor tildelt inntektsramme, kostnader i overliggende nett, innbetalt eiendomsskatt og lovpålagt innbetaling til energifond.*
 - h. målte og stipulerte timeverdier i Elhub skal benyttes til avregning av tariffer.*
 - i. den enkelte boenhet eller fritidsbolig skal måles og avregnes hver for seg.*
 - j. tariffene skal utformes slik at de reflekterer kostnadsstrukturen i nettet.»*
- (56) For ordens skyld påpeker nemnda at bokstav h om måling og stipulering av timeverdier er endret siden tidspunktet for klagen, men dette har ikke betydning for vurderingen nemnda foretar i denne saken.
- (57) Energiklagenemnda viser til at det er nettselskapene som selv utformer tariffer, og de er ansvarlige for at tariffene er i tråd med de prinsipper og krav som fremgår av forskriften. Nettleien består som regel av et energiledd, som dekker kundens bruk av nettet, og et fastledd, som dekker en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet. Forskrift om kontroll av nettvirksomhet stiller krav til at tariffene skal utformes slik at de reflekterer kostnadsstrukturen i nettet, jf. § 13-1 bokstav j. Videre skal tariffene utformes slik at de i størst mulig grad gir signaler om effektiv utnyttelse og effektiv utvikling av nettet, jf. § 13-1 bokstav d. Dette betyr at tariffene skal utarbeides etter en grunnstruktur hvor variable kostnader i størst mulig grad skal hentes inn gjennom variable tariffledd og at faste kostnader i størst mulig grad hentes inn gjennom andre tariffledd. Så lenge tariffutformingen er objektiv og ikke-diskriminerende, jf. § 13-1 bokstav c, har nettselskapene stor frihet i fastsettelsen av tariffer.
- (58) Forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 stiller visse krav til utformingen av tariffer for ordinære uttak i distribusjonsnettet. Bestemmelsen lød på tidspunktet for klagen slik:
- «Det skal utarbeides separate tariffer for høyspent og lavspent uttak.*
- Tariffene for lavspent uttak i distribusjonsnettet skal bestå av et fastledd og et energiledd. Tariffene for næringskunder med årlig forbruk over 100 000 kWh kan i tillegg inneholde et effektledd.*

Fastleddet skal utformes slik at kunden dekker en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet. Fastleddet skal differensieres på grunnlag av kundens etterspørsel etter effekt. Ved bruk av effektledd trenger ikke fastleddet differensieres.

Energileddet skal dekke marginale tapskostnader. Energileddet kan i tillegg dekke en andel av nettselskapets øvrige kostnader. Energileddet kan ha et påslag når nettet er høyt belastet. Inntektene fra energileddet kan maksimalt utgjøre 50 prosent av nettselskapets inntekter fra hver kundegruppe. Inntektene fra energileddet kan likevel overstige 50 prosent fram til 1. juli 2024.

Effektleddet skal baseres på kundens effektuttak i definerte perioder. En periode kan maksimalt gjelde én måned. Effektleddet skal tidsdifferensieres.»

- (59) Nemnda bemerker at datoen som er oppgitt i fjerde ledd siste punktum siden er endret til 1. juli 2026.
- (60) Spørsmålet for Energiklagenemnda er om nettselskapets tariffing er i tråd med forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2. Nærmere bestemt er spørsmålet om nettselskapet har utformet fastleddet slik at «kunden dekker en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet» og om fastleddet differensieres på grunnlag av «kundens etterspørsel etter effekt», jf. § 14-2 tredje ledd.
- (61) Nemnda har tidligere tatt stilling til om målt effekt (døgnmaks) kan være et mål på «kundens etterspørsel etter effekt» etter forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 tredje ledd annet ledd. Nemnda viser i denne forbindelse til sin avgjørelse i sak 2024/1027.
- (62) Nemnda viser til at ordlyden i tredje ledd annet punktum ikke utdyper hva som ligger i «kundens etterspørsel etter effekt» eller hvordan nettselskapet kan gjennomføre differensieringen.
- (63) En språklig forståelse av ordlyden «kundens etterspørsel etter effekt» kan peke på den enkelte kundes reelle lastpåvirkning på strømmettet, med utgangspunkt i kundens historiske effektbruk eller de høyeste effekttoppene i fakturaperioden. Ordlyden åpner også for at man kan legge til grunn nettkapasiteten den enkelte kunde har tilgjengelig gjennom sikringsstørrelsen, altså teoretisk lastpåvirkning. I RME høringsdokument nr. 01/2020 *Endringer i nettleiestrukturen* (heretter «høringsdokumentet») punkt 5.1 og 3.1.3 skisserer RME disse tre tilnærmingene som forslag til modeller for beregning av fastleddet etter ny nettleiemodell. Det ble pekt på at ulike modeller kunne benyttes for ulike typer kunder, forutsatt at dette var basert på objektive og kontrollerbare kriterier og kunne begrunnes ut ifra relevante nettforhold. Forslaget utelukket heller ikke at det kunne utvikles andre modeller så lenge de overordnede prinsippene ble ivaretatt. Etter nemndas syn er alle de tre hovedtilnærmingene; 1) målt effekt (døgnmaks), 2) abonnert effekt og 3) sikringsdifferensiert fastledd, slik disse er beskrevet i høringsdokumentet, egnet til å ivareta formålet om at nettleien i større grad skal gjenspeile kostnadsstrukturen i nettet.
- (64) Videre kan ordlyden «differensiere» i seg selv åpne både for en helt individuell fastsettelse av fastleddet eller at hver kunde plasseres i en tariffgruppe. Ordlyden gir anvisning på at kunden skal kunne påvirke sitt eget fastledd og at nettselskapet ikke kan ha samme fastledd for alle nettkundene uavhengig av deres behov for effekt. Videre må det være realitet i nettselskapets valgte metode for differensiering. Det er ikke et krav at

tariffen skal fastsettes individuelt for hver kunde, men dersom det er benyttet en tilnærming med målt effekt og kundene innplasseres i en trinnmodell, må denne være finmasket nok til at den gjenspeiler den enkelte kundes reelle lastpåvirkning på strømmettet.

- (65) Nemnda viser til at kravene i forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 ble tatt inn ved forskrift 10. juni 2021 nr. 1903, i kraft 1. januar 2022, som en del av regelverket for ny nettleiestruktur. Samtidig ble det innført et krav i forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 13-1 bokstav j om at tariffene skal utformes slik at de reflekterer kostnadsstrukturen i nettet. Ifølge høringsdokumentet s. 11 var det et formål med endringene at ny struktur bedre skulle reflektere kostnadsstrukturen i strømmettet og i tillegg bidra til at brukerne skulle få tydeligere insentiver til effektiv bruk av nettkapasiteten. I høringsdokumentet s. 25 pekte RME på at mange nettselskaper på tidspunktet hadde en tariffstruktur som i hovedsak ga prissignaler om at forbruk av energi hadde betydning for utvikling av nettet. Det ble vist til at det var etterspørselen etter effekt som egentlig hadde størst betydning for utviklingen av nettkapasitet og det var derfor ønskelig at nettleien skulle beregnes ut fra kundenes behov for kapasitet.
- (66) Nemnda viser til at det fremgår av høringsdokumentet at en med ny nettleiestruktur også ønsket å legge opp til at kundene skulle ha mulighet for å spare nettleie ved å gjøre tiltak som reduserte behovet for nettkapasitet og dermed også kostnadene i strømmettet. Det var et mål at «kostnadene i strømmettet blir så lave som mulig, og dermed også at nettleien blir så lav som mulig», jf. høringsdokumentet s.7. Som nemnda har slått fast i tidligere avgjørelser, senest i sak 2024/0075, er tilnærmingen «målt effekt», basert på gjennomsnittet av tre døgnmakser, egnet til å ivareta formålet om at nettleien i større grad skal gjenspeile kostnadsstrukturen i nettet og at kunden skal ha mulighet for å gjøre tiltak for å redusere behovet for nettkapasitet. Nemnda oppfatter det som at kunder som faller inn under de ulike kapasitetstrinnene har ulikt behov og representerer ulike kostnader ved nettinfrastrukturen, og etter nemndas syn hindrer ikke bruken av den aktuelle trinnmodellen at gjennomsnittet av tre døgnmakser kan være et mål på «*kundens etterspørsel etter effekt*» jf. forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 tredje ledd annet punktum. Tvert om vil bruk av døgnmaks gi kunden et insitament til å fordele sitt forbruk slik at effekttoppene begrenses med den konsekvens at investeringene i nettet kalibreres i henhold til dette.
- (67) Nemnda går så over til å vurdere om fastleddet, inkludert differensieringen er i tråd med kravet til at kunden skal dekke «en rimelig andel» av kostnadene i nettet, jf. § 14-2 tredje ledd første punktum. I denne forbindelse vil også nemnda vurdere anførselene knyttet til tarifferingsprinsippene i § 13-1.
- (68) Nettselskapet plikter å tilby alle som etterspør netjtjenester ikke-diskriminerende og objektive tariffer og vilkår, jf. § 13-1 bokstav c. I tillegg skal differensiering av tariffene skje etter «objektive og kontrollerbare kriterier basert på relevante nettforhold», jf. § 13-1 bokstav e. Regelverket tillater etter Energiklagenemndas syn at kundene deles inn i kunde grupper basert på relevante nettforhold og disse kan tilbys ulike tarifferingsmodeller så lenge tariffene til hver kunde gruppe er kostnadsreflekterende og like kunder har lik tariff.
- (69) Som påpekt i Energiklagenemndas avgjørelse i sak 2024/1027, vil en naturlig språklig forståelse av «*rimelig andel*» av kostnadene i nettet tilsi at det må gjøres en konkret vurdering av om utformingen av fastleddet får urimelige utslag for enkeltkunder eller

kundegrupper. Tariffen skal sørge for en rettferdig fordeling av kostnadene i nettet, ut ifra kundenes etterspørsel etter effekt. Etter Energiklagenemndas syn må dette sees i sammenheng med kravet om at tariffen skal reflektere kostnadsstrukturen i nettet, jf. § 13-1 bokstav j. En tariff som er kostnadsreflekterende, vil etter nemndas syn i utgangspunktet også oppfylle kravet til at kunden skal dekke en «rimelig andel» av de faste kostnadene i nettet. Nemnda viser i denne forbindelse til følgende merknader i høringsdokumentet s. 44-45 til § 14-2 tredje ledd (foreslått § 14-2 fjerde ledd):

«Fastleddet i tariffen skal sikre at alle kunder bidrar til å dekke en rimelig andel av felleskostnadene gjennom nettleien. Alle kunder skal betale kundespesifikke kostnader, det vil si kostnader som er faste for hvert kundeforhold, slik som kostnader til kundeforhold, herunder måling, avregning, fakturering og tilsyn.

I tillegg skal alle kunder dekke en andel av felleskostnadene i nettleien for at de har mulighet til å bruke nettet. Dette gjelder også kunder som i perioder verken bruker energi eller effekt. Nettet må driftes og vedlikeholdes, og nettselskapene må ha beredskap slik at nettet er klart til bruk når kunden måtte ønske å bruke det. Derfor er det rimelig at alle kunder bidrar til å dekke en andel av disse kostnadene, uavhengig av kundens faktiske bruk av nettet.

Det er likevel ikke rimelig at alle kunder skal betale like mye for å være tilknyttet og for å kunne bruke strømmettet. Kundenes tilgang på eller bruk av effekt bidrar til å øke nettkostnadene fordi behovet for kapasitet i nettet bestemmes av hvor mye strøm vi bruker samtidig. Å differensiere fastleddet på bakgrunn av kundenes etterspørsel etter effekt, bidrar til en rimelig fordeling av nettkostnadene mellom sluttbrukerne i lavspentnettet og til effektiv utnyttelse av eksisterende nettkapasitet.»

- (70) Etter Energiklagenemndas syn reflekterer gjennomsnittet av tre døgnmakser den enkelte kundes reelle lastpåvirkning på strømmettet. Nettselskapets trinnmodell tar utgangspunkt i målt effekt og dette tilsier i utgangspunktet at kunden dekker en «rimelig andel» av de faste kostnadene i nettet. Som vist anser nemnda gjennomsnittet av tre døgnmakser som å være et mål på kundens etterspørsel etter effekt. Kundene er fordelt etter trinn basert på deres respektive gjennomsnitt, og disse trinnene representerer etter nemndas syn ulike behov og kostnader i nettet, slik at tariffen reflekterer kostnadsstrukturen i nettet, jf. § 13-1 bokstav j. Nemnda ser at det er mulig at eiere av hytter hvor det lades elbil én natt i løpet av en måned ville kunne få et lavere fastledd, dersom nettselskapet la til grunn gjennomsnittet av mer enn tre døgnmakser ved innplassering i kapasitetstrinn. Dette ville i så fall gitt omfordelingsvirkninger, slik at disse kundene fikk lavere nettleie og de andre kundene fikk høyere nettleie. Nemnda kan imidlertid ikke se at en slik løsning nødvendigvis bedre vil «reflektere kostnadsstrukturen i nettet», jf. § 13-1 bokstav j. Som vist er det nettkundenes høyeste effektbruk og ikke nettkundens totale strømforbruk den nye modellen for beregning av fastledd er ment å reflektere.
- (71) Klager har vist til at det fremgår av § 13-1 bokstav i) at den enkelte boenhet eller fritidsbolig skal måles og avregnes for seg. Nemnda viser til at formålet med innføring av denne bestemmelsen 1. januar 2010 var at flere kunder skulle få lovfestede rettigheter når det gjaldt leveringskvalitet, valg av strømleverandør, tariffing, fakturering, måling og avregning mv. Et annet hensyn var at kunder som befinner seg bak fellesmålte punkter ikke vil ha tilsvarende rettigheter som individuelt målte kunder ved strømavbrudd. Bestemmelsene innebærer ikke et krav om at kundenes fastledd skal fastsettes individuelt. Som nemnda har påpekt i tidligere avgjørelser så er det ikke et krav etter dagens regelverk

at fastleddet utformes individuelt for hver nettkunde, selv om det skulle være mulig med tilgjengelig teknologi å gjøre dette.

- (72) Videre har klager vist til at tariffene skal utformes slik at de i størst mulig grad gir signaler om effektiv utnyttelse og effektiv utvikling av nettet, jf. § 13-1 bokstav d), og at det har vært et formål med innføring av ny nettleiemodell at denne skal gi kunden insentiver til å endre forbruket sitt i tråd med dette. Nemnda viser til at bestemmelsen ikke innebærer et krav til at nettselskapet må bevise nettleiemodellens insentivvirkning for hver individuell nettkunde. Når det gjelder tariffens insentivvirkning, vil også nemnda trekke frem at det ikke kun trenger å være fastleddet som gir et prissignal i nettleien. Energileddet kan også gi et prissignal om effekttopper i nettet slik at kundene får en mulighet til å jevne ut effekttoppene, eksempelvis ved å lade elbil om natten. I denne saken er det for eksempel opplyst at Vevig gir rabatt på kveld/natt og sommertid når nettet er lite belastet. I så fall vil insentivet til å lade elbil om natten styres av energileddet i større grad enn av fastleddet. Nemnda forstår det som at nettselskapets utforming av energileddet ikke er en del av klagen og går derfor ikke nærmere inn på denne.
- (73) Nemnda vil for øvrig understreke at den ikke tar stilling til hvordan reglene for beregning av fastleddet burde være, men om nettselskapets utforming av fastledd er i tråd med gjeldende regelverk. Nemnda kan ikke se at kravet til at *«kunden dekker en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet»* hindrer at nettselskapene legger til grunn gjennomsnittet av tre døgnmakser ved innplassering i kapasitetstrinn og beregning av fastledd. Nemnda kan heller ikke se at selve utformingen av trinnmodellen er i strid med regelverket og viser i denne forbindelse til sin avgjørelse i sak nr. 2024/1027.
- (74) Energiklagenemnda kommer etter dette til at nettselskapet har utformet tariffmodellen for ordinære uttak i distribusjonsnettet i tråd med forskrift om kontroll av nettvirksomhet § 14-2 tredje ledd første og annet punktum.
- (75) Når det gjelder klagers kommentarer angående nettselskapets inntekter, viser nemnda til at nettselskapet og RME har informert om at nettselskapet har hatt en mindreinntekt. I NVE-dokument 5/2011 s.7 pekes det på at det er flere grunner til at det oppstår en mer-/mindreinntekt, og at «[n]oen er utenfor selskapets kontroll og de viktigste vil være endringer i inntektsrammen, kostnader i overliggende nett og kundenes faktiske energi- og effektforbruk.» Et nettselskap med oppbygget merinntekt vil måtte tilbakeføre for mye innkrevd nettleie til nettkundene. Motsatt vil et nettselskap ved mindreinntekt ha anledning til å hente inn beløpet fra kundene på et senere tidspunkt. Nettselskapene rapporterer årlig til RME, som fører kontroll med at dette regelverket overholdes. Nemnda viser i denne forbindelse til at RME årlig beregner tillatt inntekt for hvert nettselskap. Inntektsrammen er ment å gi insentiv til å sørge for effektiv drift, utvikling og utnyttelse av nettet. Et nettselskap som er mer effektivt enn gjennomsnittet av nettselskaper, vil få en inntektsramme som er høyere enn kostnadene. Differansen mellom tillatt og faktisk inntekt gir en mer- eller mindreinntekt for nettselskapet, som skal styres mot null over tid. Nemnda viser til Infoskriv RME-Ø 5/2021 8. desember 2021, hvor RME viser til at det er vanskelig for selskapene å forutse nøyaktig hva den årlige tillatte inntekten vil bli og at det ikke er mulig å beregne eksakt hvilken faktisk inntekt tariffene vil resultere i.

6 Vedtak

- (76) Energiklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

- 1. Klagen tas ikke til følge.**
- 2. Vedtak nr. 202222844-18 fattet av Reguleringsmyndigheten for energi (RME) den 16. desember 2024, opprettholdes.**

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 30. april 2025

Helle Grønli
Nemndsmedlem

Tormod Anders Sletten
Nemndsmedlem

Morten Sundt
Nemndsmedlem

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur